

Преку глава искри дури летать. *M. 143.* И си ронитъ (Субава не 'еста) сълдзи по образи, Сълдзи падватъ на него'о лице, Дури ми го сълдзи попариле. *M. 65.* Дору може и да си каже, че ние нѣмаме още никаква литература. *L. Д. 1876 р. 144.* Дори и сега въ тази извѣхналостъ нѣмаше мисль да са жени. *L. Д. 1875 р. 129.* Предъ десетъ самувили една стара идеше, Свирка свиреше, пѣсна пѣеше, Лѣна, лѣна дуръ и вода проигра. *D. S. 10, 57—59.* Уть очи хми (на самувили) дуръ оганъ фѣркаше. *D. S. 10. 80.* Тукашни-тѣ жители ще ти подтвѣрдятъ, че въ продолжение на преминали-тѣ двайсътъ години нищо не са е случило и дори не знаять за пейна-та зла-честь *L. Д. 1875 р. 130.* Сануни-тѣ при кампаниe с врѣдителенъ; дори най благий-тѣ съядва онѫкъ нѣжихъ кожицѫ. *L. Д. 1969 р. 97.* Нѣ иска да прѣбродимъ по-дебелы-ты погрѣшки, кои-то не само си видятъ, иъ дори си и пишатъ. *ib. р. 166.* Нѣкога си ся кланяли и цѣлували тойзи прѣстолъ дори си го и обожавали. *L. Д. 1874 р. 244.* Старци-ти трѣбува повече отъ млады-ты да лѣжатъ въ постелкѣ-тѣ си отъ равномѣрнѣж-тѣ топлини на коиш-то тѣй ставать поб-прѣси и поб-способни за работѣ, дори като поб-млади. *L. Д. 1873 р. 75. 2)* очень: Нарави шарена чешма, Дур 'шарена, дур'писана, Вода-та какъ ледъ студена. *M. 186.* Та искара шаренъ кавалъ Дури шаренъ, дури пишентъ. *M. 204.* § Употребляется для усиления при предлогахъ въ значении до самого. Дори (въ, до, изъ, при, у). Азъ отивамъ да търсж сѣнката му доро въ Адъ (*jusque dans les enfers*). *T. 290.* Сраженіята на Одиссея и неговата мѣдростъ бѣхъ въздигнаты доро до небето. *T. 8.* Отдалечь дори изъ Ческо. *L. Д. 1873 р. 211.* Си грабна'а она мѣшко дете, Го однесо'а дури при цара. *M. 50.* Та ма пушџа отъ село въ село Лѣни да питамъ, дете да ранамъ, Отъ село въ село дур' наше село, Отъ кука въ куля, дури у вуйка. *M. 79.*

Дория* (*dori, douri adj. t. Bai. douri at Cheval bai*) гиѣдой: И киниса по бѣли друмови, И си стрете познаена дели, Деліа со коня доріа. *M. 38.* И си явна коня дориега. *Ib.* „Али чуешь конье дори!“ *ib.* „Кой ще ти яха враня-та коня Доря-на, хайдутъ Велко, доря-на?“ *M. 215.*

Доростоло-червѣнскій имѧ собств. Такой титулъ носитъ митрополитъ Рущукскій. Доростолочервенский Григорий приема заповѣдъ да отиде за Нишъ. *L. Д. 1875, 4.*

Досаденъ пр. досадный: Ахъ, досадный рисателю! тя може да те е подлъгала! (*Der beschwerliche Maler!*) *Э. Г. 11.* Съ прочитаніе-то всичко ми ся виждаше вече по-лесно за прѣтърпѣваніе и пустота не-